

ofte handler saa uhyre letsindigt med, fordi et Barn, et fattigt, værgeløst Barn, betyder saa overordentlig lidt. Maa jeg sige til den ærede Ordfører: Lad os ikke alene faa et grundigt Tilsyn med Børn i privat Pleje, men lad os overhovedet faa et grundigt Tilsyn — og jeg tror for øvrigt, at ærede Medlemmer ere enige med mig heri — med alle Hjem, Optagelseshjem og Børnehjem. Vi kunne ikke faa det stærkt og grundigt nok, lad os vare os for at gøre Uret, for, at saadant noget kan gentage sig, som disse trykte Højesteretsakter fortælle om.

Jeg skal nævne her, da jeg netop i de senere Dage har haft Lejlighed til at faa Rede paa denne Sag, at af de 198 Dreng, som have været paa *dette* Optagelseshjem under kristelig Forening, ere alle med Undtagelse af ganske enkelte ødelagte af Forstanderen. En af disse Dreng opholder sig, da Forhørene afholdes, paa Gelsted Skolehjem, og Dommeren i København sender da en Anmodning til Forstanderen paa Skolehjemmet om at afhøre denne Dreng, hvis Navn er Poul. Jeg gør opmærksom paa, at alle de Dreng, der have været forhørte, meddele, at Forstanderen har været uterlig overfor dem. Den omtalte Dreng kommer nu i Forhør derovre — her staar jeg med de trykte Forhørsakter —, og jeg skal tillade mig at oplæse, hvad der kommer ud af Forhøret: Forstander *P. Hansen* meddelte, at han „i Dag har afhørt *Poul*, og han forklarede da, at Møller krængede Forhuden paa det mandlige Lem paa *Poul* og sagde til ham, at han vilde se, om han havde Brok. Men i øvrigt gjorde Møller ikke andet ved ham og har heller ikke ved nogen anden Lejlighed været uterlig overfor ham.“ Det kommer der altsaa ud af Forhøret over Møller. Denne Dreng siger, at der har ikke været noget i Vejen med Forstanderen, hvorimod alle de andre have fortalt det, og Manden blev dømt til 4 Aars Tugthus. (*Jensen-Knudstrup*: Det er Møller i København?). Det er Otto Møller paa Optagelseshjemmet. Men saa meddeler Forstanderen videre, at Poul fyldte 16 Aar den 3. Januar samme Aar, og angaaende det Skudsmaal, *Poul* havde, følgende: „Han gik i Skole hos sin Onkel, Lærer *Sørensen* . . . Han var da doven og ligegyldig over al Maade og er ogsaa der, gentagne Gange greben i Løgn og Uærlighed. Han er meget uudviklet, særlig aandelig svagt begavet, har Hjertefejl og lider af Aandsfraværelse. Han er luddoven, egensindig, upaalidelig, lumsk og tyvagtig,

er gentagne Gange løben fra den Lære, hvori han har været sat, ligesom han flere Gange er stukken fra Hjemmet og har drevet om Nætter og Dage og er umulig at styre. Han har været indbragt til Store Kongensgades Politistation. Han har stjaalet, men har faaet Lov til at gaa, da det oplystes, at der ansøgte om hans Antagelse for at faa ham reddet. Han har altid været godt behandlet, og der har været gjort alt for, at han skulde blive et hæderligt Menneske.“

Jeg skrev saa til Lærer *Sørensen*, *Virklund Skole*, som er omtalt i dette Forhør, da jeg tænkte mig, at denne Dreng maatte være abnorm, og at der maatte være noget særligt ved denne Sag, og da jeg umulig kunde faa Drengen opspurgt. Lærer *Sørensen* skriver saa til mig: „*Virklund Skole*, den 12. Januar“ . . .

Formanden: Jeg henstiller til det ærede Medlem at undlade de lange Opplæsninger.

Sabroe: Jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til at læse dette korte Brev op. Jeg skal ikke lægge Beslag paa Tingets Opmærksomhed ret længe. Jeg beder om Tilladelse dertil, da det danner Fortsættelsen af det andet, jeg læste op.

Formanden: Jeg finder ikke disse Opplæsninger heldige, men det ærede Medlem kan læse det for Sammenhængen strengt nødvendigt op.

Sabroe: Jeg takker den højtærede Formand for denne overordentlige Velvillie.

Lærer *Sørensen* meddeler saa i sit Svar til mig, at Pouls Forældre var særdeles velbegavede, men Moderen var letsindig, blev letlevende og forlod sin Mand, hvorefter Hjemmet opløstes, og Drengen kom til Lærer *Sørensen*. Drengen var som lille kvik og lærenem som sine Søskende. Efter at han havde haft Stivkrampe gentagne Gange, blev han helt anderledes, svækket paa alle Evner. Og Lærer *Sørensen* fortæller videre, hvorledes denne Dreng har døjet Livet paa forskellige Omraader, og til Slutning oplyser han, at han er i Snedkerlære paa andet Aar, og at det gaar ham meget godt. Nu er det, jeg siger til mig selv: Hvor kan en Forstander for et Opdragelseshjem give sig til at karakterisere en Dreng uden at kende ham mere, end denne Forstander kender denne Dreng? Det